

2-77-38

1

Estimada Onceè = Ara m'ho
acaba de dir l'Principeta. Se li ha
escapat perquè m'ho volia ama-
gar. Després m'ha deixat sense
voler-me dir res més.

Ja en tinc prou per sufo-
rar que deus estar molt trista.
Una pèrdua com aquesta devia
ser per a tu, per molt prevista que
sigui, no deixa de fer molt mal
gran arriba. Pel poc que se'n d'ell a
través teu, aquest Pare Fidel havia d'averi-
se tan bé amb un esperit com el teu,
ancient, tendre i habitant d'un cos espiant!
Més em dol ara que hakis perdut la seva
companyia que no em va alegrar temps
enveja que l'haguessis trobada. Perquè llavors
no vaig comprendre tan subitament el que
havia guanyat, com ara veig el que perd,
i perquè sempre els amics els anem guanyant
de mica en mica cada vegada més intin-

moment, però es perden tots d'un cop.
Si pensés que la meua companyia t'havia de fer bé,
lamentaria que això s'hagi esdevingut en
un moment en que hem d'estar separats. Però
penso que potser preferies estar sola i que d'
altres que també t'estimaven i que
volien venir, no deixaran de venir
venir al teu volt on s'està tan bé quan
és te'ltor trist.

Y res més. Seria ocios tot el que pogues
dir-te per a induir-te a la calma i a la
resignació. evi les necessitat, ni m'escan.
Tu saps prou que a ell no el cal ptanyer,
i que tu, algun dia, seràs al seu costat.

Adeu i posa't bona nit.

Enriquet

2-III-386